

[Boligministeren.]

I disse to kommuner var der pr. 11. december 1968 fremsendt begæring om opdeling i ejerlejligheder af 630 ejendomme med ca. 15.780 lejligheder. Heraf er begæringer vedrørende 239 ejendomme med 5.325 lejligheder endnu ikke færdigekspederet.

Ved vurdering af disse tal må man være opmærksom på, at disse lejligheder er beboet af uopsigelige lejere, og derfor vil udbuddet af ejerlejligheder til boligsøgende være langt mindre, end det umiddelbart fremgår af tallene.

Af *Sogaard* til forsvarsministeren (1. september 1969):

„Vil ministeren tage under overvejelse at indføre lørdagsfrihed for de værnepligtige under forsvarsministeriet?“

Begrundelse.

I det civile liv er det efterhånden et anerkendt gode at have fri om lørdagen. Mange af de værnepligtige under forsvarsministeriet kan ikke nå hjem på hverdagsaftener og har derfor kun weekenden at se frem til.

Da en del af de værnepligtige har lang rejsetid efter tjenestetiden om lørdagen, begrænser det stærkt den egentlige weekendfrihed. Det må derfor være muligt at løse spørgsmålet ved en rationel planlægning af uddannelsen, så lørdagen kan friholdes.

Forsvarsminister *Ninn-Hansens* svar (8. september 1969):

Som jeg i sin tid meddelte folketingets udvalg angående forslag til lov om forsvarets organisation m. v., jfr. udvalgsbetænkningen, svar på spørgsmål nr. 18 og 22, må tjenestetidsnedsættelsen fra 14 til 12 måneder følges op af en række uddannelsesfremmende foranstaltninger for at undgå, at den får uheldig indvirkning på enhedernes uddannelsesmæssige kvalitet. Hertil hører bl. a. foranstaltninger til — inden for den rådige tjenestetids rammer — at øge tiden til uddannelsesmæssige formål.

Set på denne baggrund finder jeg det ikke muligt at reducere antallet af arbejdsdage ud over, hvad selve tjenestetidsnedsættelsen medfører.

Til bemærkningen om, at weekendfriheden begrænses af, at en del af de værnepligtige har lang rejsetid, skal jeg oplyse, at

man ved de gældende bestemmelser for lørdag-søndagsfriheder har søgt at råde bod på dette, idet personel, der som følge af lang rejsetid ikke kan opholde sig i hjemmet i mindst 24 timer under lørdag-søndagsorlov, med passende mellemrum (normalt én gang pr. måned) skal have adgang til at afrejse fredag efter tjenestens ophør.

Af *Sogaard* til indenrigsministeren (1. september 1969):

„Vil ministeren tage under overvejelse at indføre lørdagsfrihed for de værnepligtige under indenrigsministeriet?“

Begrundelse.

I det civile liv er det efterhånden et anerkendt gode at have fri om lørdagen. Mange af de værnepligtige under indenrigsministeriet kan ikke nå hjem på hverdagsaftener og har derfor kun weekenden at se frem til.

Da man f. eks. i civilforsvaret har 3-4 timers undervisning om lørdagen og for en del af de værnepligtige derefter en temmelig lang rejsetid til hjemstedet bagefter, som begrænser den egentlige weekend, mener jeg, dette spørgsmål må løses.

Ved en egentlig planlægning af uddannelsen må det være muligt at tilrettelægge denne så rationelt, at lørdagen kan friholdes.

Indenrigsminister *H. C. Tofts* svar (8. september 1969):

Det stillede spørgsmål giver mig anledning til at udtale følgende vedrørende de tre grupper af værnepligtige, der hører under indenrigsministeriet:

1. *Civilforsvarskorpset* (værnepligtige med 10 måneders samlet tjenestetid): i § 12 i lov om civilforsvaret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 122 af 1. april 1962, er det fastsat, at de værnepligtige ved civilforsvarskorpset med hensyn til kvarter, forplejning, beklædning, lønning, fribefordring o. lign. er undergivet de for hærens værnepligtige gældende regler.

Da lørdagen ifølge de gældende regler er arbejdsdag for hærens værnepligtige, ville det være i strid med princippet i civilforsvarslovens § 12, om der blev indført lørdagsfrihed for civilforsvarskorpsets værnepligtige. Det følger heraf, at kun såfremt der gennemføres en generel lørdagsfrihedsordning for hærens værnepligtige, vil der være